

איש עם שם

עדין אדר ב' תשנ"ז
מרץ 1997

משה קליינבורד - שעת קבורה.

איש עם שם. **משה.**

איש שנשא לאישה - את **רחל**

זכרונה לברכה. והיה מהלך איתה שלוב זרוע במדרכות הקיבוץ. איש כמעט אנונימי. ילדים ודור צעיר, ואפילו בגילנו שנות הארבעים, שואלים היום: "מי זה? מי זה קליינבורד? של מי הוא? מי זאת אשתו? משפחתו?"

ובכן, ביתו ומשפחתו של משה קליינבורד הם אנשי "בית-אחדות" הרבה שנים שהם בינם, היה מגיש להם ומחסל אחר הארוחות, ומוביל אותם בעגלות, ומזיז מגשים, ושואל "נו, מה נשמע?" - ואפילו לא מחכה לתשובה, רק כזו מעין תקשורת קצרה. ושתק.

עד שכשל והתישב גם הוא בכסא הגלגלים והיו הבנות מגישות לו ודוחפות את עגלתו בפרוזדור הארוך של "בית-אחדות" ואז כבר לא שאל יותר: "נו, מה נשמע?" - הקבוץ למשה היה מענה לכל חלומותיו ושאלותיו - כאן היה בסביבה מוגנת, כאן פגש אנשים על המדרכה, כאן מצא שבילים להלך במ עם רחל רעייתו זכרונה לברכה, וכאן מצא אפשרות לעזור ולו בקמעה - ב"בית-אחדות".

איש עם שם. **משה**

כמעט אנונימי - ובכל זאת בן אדם, הרבה שנים, כאן בחברה הקיבוצית שהשכילה לחבוק בקרבה את רחל ומשה קליינבורד זכרונם לברכה.

נסתם הגולל. והדור הבא שיטייל בבית-הקברות באשדות ימצא את האבן הזוגית ויקרא בכתובים על משפחת קליינבורד וידע - היתה בתוכנו משפחה, שקטה, שלובת זרוע - ולא עוד.

שתמצא נחמה בעולם הבא.

שרהליה שרון